

HET PAROOL
19 februari 2011

Het PAROOL

Grappige filmpjes knutselen

Dagelijks maakt Sander van de Pavert de uitsmijter voor *De wereld draait door*. Onder de naam LuckyTV bewerkt hij bestaand beeldmateriaal tot grappige en verwarrende filmpjes.

PETER VAN BRUMMELEN

Het idee werd hem aan de hand gedaan door een vriend. De vriend vond de door de EO uitgezonden serie *Rembrandt* en ik zó slecht: het leek wel een comedy. En ja, met zo'n opmerking kan Sander van de Pavert wat. Op zijn computer heeft hij al wat fragmenten uit de serie met Michiel Romeyn als de oude Rembrandt klaarstaan. Hij hoeft er alleen nog een lachband aan toe te voegen.

Bij het bekijken ervan heeft Van de Pavert (1976) al veel plezier. "Komt door Romeyn. Dit is toch net *Jiskefet* ten tijde van *De Heeren van de Bruyne Ster?*" In zijn digitale archief gaat hij op zoek naar een passende lach. En die is snel gevonden. "Govert Flink kan de pest krijgen," brult Romeyn, waarna de gulle lach van een studiopubliek volgt. Nog veel harder lacht Van de Pavert zelf.

En als hij niet veel later zijn fake-trailer voor de 'knotsgekke comedy' *Rembrandt & co* vervolmaakt met een vrolijk muziekje, ligt hij zelfs dubbel van het lachen over zijn bureau. Die heeft plezier in zijn werk, dat is duidelijk.

Dat werk speelt zich niet af in een *state of the art* montagestudio in het Hilversumse Mediapark, maar op het zolderkamertje van een Haags bovenhuis. Hooguit drie bij vier meter is het en dan is één van de wanden nog eens schuin ook. Van de Pavert zit er niet mee. "In een ruimte van twee bij twee zou ik het ook kunnen."

Op zijn bureau staan een eenvoudige computer met twee speakers en een televisie. En dat is het. "Flink wat geheugen en de juiste software, meer heb ik niet nodig." Er hangt een *Starwars*-poster – "Jeugdsentiment" – en boven zijn computer een portretgalerijtje van het kabinet. "Wie de ministers zijn weet ik inmiddels wel, maar bij de staatssecretarissen moet ik nog wel eens kijken hoe ze er ook alweer uitzien." Het professionele planbord zegt hij vrijwel nooit te gebruiken.

Hier kwamen ze dus tot stand, al die gemakkelijke en verwarrende LuckyTV-filmpjes. Balkenende die op staatsbezoek beleefd lachend een executie bijwoont. Hitler die tijdens een onderhoud met zijn staf officieren voorstelt te gaan bowlen. De paus die zich verlekkert aan een gehoor van kinderen. De Amerikaanse tv-journaliste die de Egyptische vicepresident vraagt met haar uit te gaan.

Elke dag maakt Sander van de Pavert zo'n filmpje van gemiddeld veertig seconden. Altijd gaat het om de manipulatie van bestaand beeldmateriaal. Hij verknipt het, combineert het met andere beelden of voegt er geluid aan toe. Stemmetjes doet hij zelf; hij beheerst een scala aan accenten en heeft ook een goede Philip Bloemendal in huis.

Van huis uit is hij grafisch vormgever. Maar de digitale videocamera die hij in 2002 na het afstuderen aan de Rotterdamse Willem de Kooning Academie cadeau kreeg van zijn ouders beviel wel erg goed. "Ik had dat ding de hele tijd bij me en filmde al-

les. Bijna documentairechtig legde ik mijn omgeving vast. Dat leverde zo veel materiaal op dat ik na verloop van tijd wel moest gaan knippen en plakken."

Zijn eerste montagesessie was een openbaring. "Ik ontdekte dat een paar frames meer of minder heel veel uitmaken. En dat je de sfeer van een filmpje heel erg kon sturen door er bepaalde muziek aan toe te voegen." De volgende stap was dat hij aan de slag ging met bestaand materiaal: een televisie-interview met Lenny Kuhr, afgenomen door Fons de Poel.

Ik ben altijd enorm door hem gefascineerd geweest. Fons de Poel is een presentator van de oude stempel, iemand die heel duidelijk praat, in frag-men-ta-ri-sche zinnen. En hij heeft het graag over zichzelf. Dat interview met Lenny Kuhr had ik zo verknipt dat hij het nergens anders over had."

Het duurde even voordat hij er, zoals hij dat noemt, mee te koop durfde te lopen, maar bij de Vara vonden ze zijn filmpjes leuk. "Voor *Vara Laat*, een soort voorloper van *De wereld draait door*, mocht ik ook dat soort dingetjes maken. Nu ben ik vooral met de actualiteit bezig, toen was het heel autonoom. Ging ik bijvoorbeeld wat knutselen met beelden uit een Duitse spelshow. Het ging vaak letterlijk nergens over. En dat dan midden in de uitzending, soms wel twee minuten. Als mijn filmpje was afgelopen, zag je een volkomen verwaasd publiek."

Ook in *De wereld draait door*, waar hij vanaf 2005 voor werkt, zaten de LuckyTV-filmpjes aanvankelijk middenin het programma. "Dat is een lastige plek, dat zie je nu ook met *Fokke & Sukke*. Sinds het tweede seizoen ben ik de uitsmijter van het programma geworden: pas na de eindtune komt mijn filmpje van de dag. Wat vaak weer voor veel verwarring zorgt. Mensen weten niet wat ze zien: is dit alweer een ander

Sander van de Pavert: 'Flink wat geheugen

en de juiste software, meer heb ik niet nodig.'

FOTO RUUD VAN ZWET

Berlusconi brengt nog maar weinig uit.

FOTO'S LUCKYTV

Balkenende in China met aangepaste

ondertiteling.

De paus krijgt kinderen 'op bezoek'.

Tube. "Echt alles is daar te vinden. Laatst wilde ik het doen voorkomen alsof de RTL-correspondent vanuit een zwembad het nieuws over het nieuws over Egypte doorgaf. Tik maar in 'swimming pool telephone' en hebbes."

Boze reacties op zijn filmpjes krijgt Van de Pavert geregeld. Echt kwaad waren kijkers toen hij eind vorig jaar een nieuwsitem over een schipbreuk bij Hoek van Holland liet eindigen met het beeld van een op het strand aangespoelde Sinterklaas. "Nagenoeg hysterisch waren ze. Smakeloos was het, schandelijk! Maar als ik grappen maak over het Israëlisch-Palestijnse conflict of de Eerste Wereldoorlog hoor ik daar niemand over."

Tot zijn verbazing hoorde hij ook weinig over de vele grappen die hij maakte over het misbruik van kinderen in de katholieke kerk. Heel hard was het filmpje waarin geestelijken goedkeurend leken te ruiken aan de hand van de paus: Mmmmm, kinderen.

Zou hij zoiets ook durven maken als het om moslims ging? "Bij het eerste nieuws over een islamitische geestelijke die zich heeft vergrepen aan een negenjarige, maak ik een filmpje."

Waar trekt hij de grens? "Ik zal nooit echt leed laten zien. Geen doden in mijn filmpjes. En ik zal mensen die zich niet in de publieke sfeer begeven nooit persoonlijk pijn doen."

Mag hij alles wat hij tegenkomt in

televisieprogramma's en op YouTube zomaar gebruiken?

"Af en toe is er gedonder met rechthebbenden, maar het loopt altijd met een sissert af. Ik ben geen expert, maar als ik het goed heb begrepen, mag je alles gebruiken als duidelijk is dat het om satire gaat. Maar ik blijf als maker buiten dit soort kwesties. Het is de uitzendgemachtigde bij wie klagers moeten zijn. En de Vara heeft daar een eigen jurist voor."

'Volgens mij mag je alles gebruiken als duidelijk is dat het om satire gaat'

Op het computerscherm laat hij Rembrandt nog eens wat heen en weer dreutelen. "Moet je kijken: die tegenspeler van Romeyn lijkt ook nog eens op Herman Koch. Nu wordt het helemaal *Jiskefet!*" Hij heeft het nog niet gezegd of hij heeft, ook weer via YouTube, een aflevering opgeroepen van *Tampert*, de *Jiskefet*-parodie op de Duitse krimi. "Briljant," vindt Van de Pavert, die hele stukken van de Duitse tekst uit zijn hoofd blijkt te kennen. "Wat een schitterende taal is dat Duits toch."

Na een tijdje schrikt hij op: "Shit, ik moet nog een filmpje afmaken. Dat is wel een gevaar van dit werk: je moet ervoor oppassen dat je jezelf niet helemaal verliest in YouTube."

Opsporing

Ik heb twee keer naar *Opsporing verzocht* gekeken. Dat doe ik eigenlijk nooit. De hele dinsdagavond op Nederland 1 gaat heen met wetsovertreders (*Blik op de weg*, *Opgelicht?!*, *Opsporing verzocht* en met enige goede wil ook *De rijdende rechter*). Ik ben daar niet dol op, zoals ik ook niet dol ben op medische programma's. Misdaad en ziekte zijn alleen interessant als ze in drama zijn gegoten of als je er zelf mee te maken hebt. Een bom op je eigen wijk is iets anders dan een bom op een markt in Bagdad.

Er is een bom in mijn eigen wijk gevallen. Een goede kennis werd na het verlaten van zijn en mijn stamcafé in elkaar geschopt en bewusteloos achtergelaten in de vriesnacht. Hij had met twee 'licht getinte' jongemannen (zo wordt dat in *Opsporing verzocht* genoemd) een gesprek gehad in het café en ze waren na sluitingstijd met hem meegelopen. Op een donker plein hadden ze hem op zeer geweldadige wijze beroofd en zijn pincode uit hem geschopt. Mijn goede kennis – laten we hem Herman noemen – twijfelde of hij wel aan dat programma wilde meewerken. Hij was

Een bom op je eigen wijk is anders dan een bom in Bagdad

bang en wist toch niet zeker of die mannen echt dezelfde waren als die in het café. Hij besloot toch mee te doen, want er was duidelijk beeld van één van de daders. En hij was niet alleen bang, maar ook kwaad.

Jezus, daar heb je Herman in silhouet, die in *Opsporing verzocht* vertelt wat hem is overkomen. En er is een reconstructie. Die overtuigt niet, omdat de zoon schijnt en alle sneeuw verdwenen is.

Maar aangrijpend zijn de beelden van de beveiligingscamera's. Je ziet Herman in ons café, met die gasten, en je ziet ze voorbij een café verderop lopen, met als gruwelijk detail de dans die een van de daders uitvoert, terwijl Herman met de ander loopt te praten.

Het meest hoopgevende beeld is een pinnende dader. Eerder hadden ze nog met sjaals om hun hoofd gepind. Nu had deze man alleen een capuchon op. Grote kans dat ze hem zouden oppakken!

Gisteren werd het resultaat van de vorige uitzending vermeld. Binnengekomen tips: 21. Spannender televisie is er niet.